

spørgsmaalet. Jeg nedsatte derfor en Kommission, som jo har været meget paa Tale her i Tinget i Dag. Dens Arbejde har ikke kunnet gaa fri for Kritik, og det samme gælder om dens Sammensætning, som jeg dog troede at have gjort saa upartisk som muligt. Jeg tror dog, at det Arbejde, Kommissionen har udført, maa siges at være baade et godt og grundigt Arbejde. Imidlertid fremkom Betænkningen fra Kommissionen først saa sent i Fjor — det var i Februar Maaned — at det stod klart for mig, at Fremlæggelsen af Forslaget i forrige Samling ikke vilde have kunnet føre til en Gennemførelse af det i samme Samling. Jeg valgte derfor at fremsætte Forslaget ved indeværende Samlings Begyndelse i Oktober Maaned for Landstinget, og jeg optog da Kommissionens Forslag om Aalegaardsspørgsmaalet ganske uforandret, som det var fremsat i dens Betænkning. Jeg var imidlertid nødt til at tilføje nogle Ændringer i § 12. Da Kommissionen havde ladet ligge Spørgsmaalet om Redskaber, som ej ere tjenlige til Fangst af Vandreaal, maatte jeg foreslaa Afstandsbestemmelser i denne Paragraf. Ogsaa disse Bestemmelser have i Dag været Genstand for Kritik her, og jeg skal da allerede her bemærke, at jeg er villig til Forhandling om dem.

Naar man i øvrigt ser hen til de Ændringer, som Folketingets Forslag er undergaaet i Landstinget, tror jeg, det maa erkendes, at disse hverken ere ret væsentlige eller synderlig indgribende. Det er derfor ret karakteristisk, at den tidligere Ordfører her i Tinget (Frederiksen) i sin Omtale i Dag af Lovforslaget og af de Ændringer, han ønsker i det, i Grunden ikke saa meget har rettet sin Kritik imod Landstingets Ændringer som imod den Form, Lovforslaget havde, da det forlod dette høje Ting, hvor han havde været Ordfører. Han ønskede en hel Række Ændringer i den Affattelse, Forslaget havde, da det for to Aar siden kom fra dette Ting, hvor man havde været enig. Jeg erkender nu fuldt ud, at der i Løbet af to Aar kan ske Forandringer i ens Anskuelse og indtræde andre Forhold, og den tidligere Ordfører fremhævede ogsaa adskillige Tilfælde, som havde begrundet hans forandrede Opfattelse, men paa visse Punkter, hvor han fandt Affattelsen uklar, har Forslaget netop den Affattelse, som det havde faaet i dette Ting. Jeg skal indrømme, at der kan fremkomme forskellige Forhold, som kunne gøre Ændringer ønskelige ogsaa i den Form, som Forslaget havde, da det forlod dette Ting,

men jeg vil dog advare mod at lytte alt for meget til ny Ønsker og ny Henvendelser, thi paa dette Omraade kan man være sikker paa, at der hvert halve Aar vil komme ny Ønsker og Henvendelser, og vilde man tage Hensyn til dem, vilde der utvivlsomt komme Henstillinger om Forandringer, saa at man kunde blive ved at forandre i det uendelige. Meningerne ere nemlig meget delte om, hvorledes Fiskeriet skal drives her i Landet, ganske simpelt fordi der er forskellige Interesser, ikke blot hos Fiskerne paa den ene Side og Aalegaardsejerne paa den anden, men Fiskernes hele Eksistens afhænger af, om den ene eller den anden Fiskerimaade skal begrundstiges eller den fri Benyttelse deraf indskrænkes.

Af de Ændringer, der ere foretagne i Landstinget, skal jeg nævne et Par, som ogsaa ere blevne berørte i Dag af forskellige ærede Talere, og jeg skal da først nævne den meget betydningsfulde § 14, som omhandler Maalbestemmelserne. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) talte herom og kom derved ind paa Konventionen. Jeg skal ikke i Dag indlade mig paa en vidtløftig Forhandling om Konventionen, om ikke af anden Grund, saa fordi Tiden er saa langt fremrykket, men jeg erkender, at disse to Love staa i saa nøje Forbindelse med hinanden, at man ikke ved denne Lovs Behandling kan lade være at omtale Konventionen. Spørgsmaalet om, hvorvidt den paa Grund af de Forhold, der i de sidste Aar ere indtrufne ved de talrige fremmede Fiskeres Opræden i Kattogat, bør gennemføres eller ej, bør vi vel næppe komme for dybt ind paa her, jeg vil kun i al Almindelighed udtale, at jeg ikke tror, det vilde være klogt fra vor Side at opgive Konventionen. Der føres nemlig Forhandlinger fra svensk Side om at faa en international Konference i Stand med England, Holland, Danmark, Tyskland og eventuelt flere Lande angaaende en international Ordning særlig af Trawl-fiskeriet. Der skal begyndes med videnskabelige Undersøgelser, men hele Trawlspørgsmaalet skal ogsaa behandles paa denne Kongres. Hvis Danmark og Sverige ere blevne enige om en fælles Ordning af Forholdene i Kattogat, ville vi have en ganske anden Position over for de Forhandlinger, der skulle finde Sted, end hvis vi ikke have sluttet os sammen om, hvorledes Fiskeriet bør drives i det Farvand, der grænser til Sverige og Danmark. Jeg erkender, at der kan være Grund til at